

خطبه ای از اسقف به همه جامعات SELK (کلیسای مستقل انجیل لوتاری)

اشعیا ۴۰، ۲-۱، ۸-۶

تسلی دهید! قوم مرا تسلی دهید! خدای شما می‌گوید. 2 به اورشلیم سخنان دلگرم‌کننده بگویید و او را ندا در دهید که دوران زحمت طاقت‌فرسا به پایان رسیده، و توان گناهان پرداخت شده است، زیرا که به جهت تمامی گناهان از دست خداوند دوچندان دریافت کرده است. ..

هاتفی می‌گوید: «ندا کن!» گفتم: «به چه ندا کنم؟» «آدمی جملگی علف است و زیبایی‌اش یکسره چون گل صحرا! 7 علف می‌خشکد و گل می‌پژمرد، زیرا که دم خداوند بر آن دمیده می‌شود. برآستی که مردمان علفند! 8 علف می‌خشکد و گل می‌پژمرد، اما کلام خدای ما تا ابد باقی می‌ماند.

اعضای کلیسای عزیز،

میهمانان عزیز و دوستان کلیسای مستقل انجیلی لوتاری،

فیض و سلامتی از سوی خدا، پدر ما، و خداوند عیسی مسیح بر شما باد. آمین

من با این نامه به عنوان چوپان کلیسا به سوی شما می‌چرخم تا کاری را انجام دهم که خداوند بارها و بارها با مردم و کلیسای خود در روزهای سخت و تاریک انجام داده است: خدا قوم خود را اطمینان و تسلی داده است که از طریق کلام خودش جاری شوند.

یک مثال شخصی

نوه اول ما ۱۰ ماهه است. در شب بارها و بارها اتفاق می‌افتد که در تاریکی بیدار می‌شود. تصور می‌کنم چشمانش را باز می‌کند و چیزی نمی‌بیند و نمی‌شنود. به نظر می‌رسد همه آنچه برای او آشنا است از بین رفته است. کودک شروع به گریه می‌کند. مادر یا پدرش می‌آیند، در را باز می‌کنند و کمی نور به اتاق می‌افتد. کودک از رختخواب بلند شده و نزدیکی مادر یا پدر را احساس می‌کند، چند کلام آرامش می‌شنود و بلافاصله ساکت می‌شود، زیرا تنهایی و تاریکی تهدیدآمیز با کلمات مادر یا پدر از بین می‌رود. ممکن است احساس ما در این دوران آذونت (معنی آن آمدن عیسی است) و کریسمس که پیش روی ما قرار دارند، مثل چنین کودکی باشد: همه چیز پیش روی ما تاریک است. این روزها بسیاری از مردم از درماندگی اقتصادی خود می‌ترسند. در این هنگام بحرانی بیماری تهدید مضاعف می‌شود. برخی از برادران و خواهران ما از ایران، افغانستان، پاکستان یا سوریه نیز ترس از حق اقامت در کشور ما دارند. شاید ما قادر نخواهیم بود در گروه‌های بزرگ برای اجرای آهنگ‌های آذونت و کریسمس دیدار کنیم. دیدار خانواده بزرگ در کریسمس احتمالاً لغو خواهد شد و این روزهای کریسمس تنهایی می‌تواند به یک معضل تبدیل شود. چگونه مراسم کریسمس را برگزار خواهیم کرد هنوز نامشخص است. علاوه بر این، نقاط قوت در کلیسا و جماعت ما در حال کاهش است. انسان نمی‌تواند همه‌ی این مشکل را با صبر تحمل کند. بسیاری با عصبانیت و بی‌اعتمادی نسبت به مسئولان هستند. به این دلیل می‌خواهید مثل یک کودک در تاریکی فریاد بزنید؟

تسلی از سوی کلام خدا

سپس کلام خدا در را باز می‌کند و پرتوی نور به تاریکی می‌تابد و این خداست که ما را در آغوش می‌گیرد و با آرامی صحبت می‌کند و می‌گوید: "تسلی دهید! قوم مرا تسلی دهید! دوران زحمت طاقت‌فرسا به پایان رسیده، و توان گناهان پرداخت شده است"

این کلمه از اشعای نبی، سرچمه گرفته شده است، و به قوم خدا خطاب شده بود که به یک کشور خارجی تبعید شده بود، و دیگر امید بازگشت به خانه خود را از دست داده بودند. در آن زمان نیز، دو گروه وجود داشتند: گروه‌هایی که خیلی سریع با اوضاع جدید دست و پنجه نرم کردند و سعی کردند از مخمصه خود بهترین قسمت ایجاد کند تا به صورت موجودیت جدیدی را برای خودش بسازند. و گروه دیگری بودند که پر از اندوه و عصبانیت بودند. این اختلاف بزرگی حتی در آن زمان جدال را ایجاد کرد.

آیا شرایط ما در حال حاضر مجازات خداوند است؟

تبعید شدن مردم اسرائیل مجازات خدا بود. پیامبر هیچ شکی در مورد آن نداشت. به همین دلیل امروزه بسیاری از مسیحیان این سوال نیز مطرح می‌کنند. این سوال به یک پاسخ دوگانه نیاز دارد: از یک طرف، بیماری و ویروسی کرونا

که در حال حاضر گریبانگیر جهان شده است ، یک پدیده طبیعی است. علوم طبیعی با زمینه تحقیق و مبارزه ضد ویروس بسیار موفق عمل می کنند. پزشکان و پرستاران بهترین دانش و تمام توان خود را برای کمک به بیماران با هنر خود ارائه می دهند.

از طرف دیگر مردم در وضعیت فعلی احساس می کنند در واقع که بیماری بخشی از قضاوت خدا پس از سقوط انسان به گناه است. ایمان مسیحی اعتراف می کند که هیچ چیز در این دنیا بدون اجازه خدا اتفاق نمی افتد. اما اگر به فکر این جمله بپردازید ، با قیبت خدا روبرو می شوید و همین جنبه تاریکی است که ما نمی توانیم آن را درک کنیم و می تواند ما را به ناامیدی برساند. ما نمی توانیم درک کنیم که خداوند به راحتی اجازه می دهد که همه بیماری و بدبختی و سایر آفت‌های بشری به وجود می آید. ما مانند بنی اسرائیل در اسارت هستیم.

به مسیح نگاه کن

اشعیا نبی بشارت دهنده عهد عتیق خوانده شده است زیرا او به عیسی مسیح که انسان شده بود، نشان داد و از آن طریق تسلیت خدا را اعلام کرد. به آنها ندا در دهید که دوران زحمت طاقت‌فرسا به پایان رسیده، و تاوان گناهن پرداخت شده است" و چند فصل بعد در مورد عیسی صحبت کرد ، که درباره او گفته شده است: " حال آنکه رنجهای ما بود که او بر خود گرفت

و دردهای ما بود که او حمل کرد، حال آنکه به سبب نافرمانیهای ما بدنش سوراخ شد،

و به جهت تقصیرهای ما له گشت؛ «(اشعیا ۵۳: ۵-۴). عیسی مسیح قبلاً همه رنجهای ما را تجربه کرده است و بنابراین ما کسی داریم که در تاریکی شب نزد ماست و ما را تسلی دهد.

بنابراین ما به عیسی مسیح دعا می کنیم و به او اعتماد می کنیم مثل اینکه هیچ پزشکی وجود ندارد و از هنر پزشکان استفاده می کنیم مثل اینکه دعایی وجود ندارد.

اعتماد نیاز داریم.

تحولات فعلی در جامعه ما و حدودی در کلیسای ما را می توان به عنوان یک فقدان بزرگ به عتماد توصیف کرد. مردم به خیابان ها می آیند و تظاهرات می کنند زیرا ظاهراً به سیاستمداران اعتماد از دست داده اند، آنها گمان می کنند که سیاستمداران هدف بدی دارند. برخی از افراد اعتماد خود را به امکانات تحقیق و علوم یا کار مسئولان رسانه ها و مطبوعات از دست می دهند.

در کلیساها و جماعات خطر کاهش اعتماد به یکدیگر وجود دارد. ما باید از منظرهای مختلف کار درستی را مقابله بحران انجام می دهیم و بدون اینکه به کلیسا آسیب برسانیم.

فقدان اعتماد از کجا می تواند باشد؟ اعتماد نیرویی است که به سمت بیرون می چرخد. بیهوده نیست که می گوئیم به شخصی اعتماد داریم. به نظر من جامعه ما به طور کلی از ویروس کرونا و از عواقب آن رنج می برد. کسانی که بیمار هستند غالباً دیگر قدرت برای توجه به دیگران را ندارند. نگاه بیمار البته کاملاً معطوف به خودش است. این می تواند دلیلی برای کاهش قدرت به اعتماد باشد. اعتماد در واقع کلمه دیگری برای ایمان است و ما می گوئیم که ایمان توسط روح القدس اعطا می شود زیرا نیرویی است که نمی توانیم آن را تولید کنیم. قدرت ایمان ناشی از روح ، کلیسا و اعضای آن را در کنار هم نگه می دارد. حتی اگر یک تمایز اساسی بین اعتماد به نهادها دنیا و اعتقاد به خدا وجود داشته باشد ، من این تصور را دارم که کاهش ایمان در کشور نیز یکی از دلایل کاهش انسجام اجتماعی است ، که با بحران کرونا ضایف اجتماع را آشکار کرده است.

مردم درکشور ما به آسایش و عشق به خدا نیاز دارند تا اعتماد دوباره رشد کند. آره! تسلی دهید ، مردم من را تسلی دهید!

مراقبت بهبودی یکدیگر باشید

در این قسمت دوم کتاب اشعیا ، علاوه بر تسلیت روح و بخشش ، مردم نیز به خانه زمینی بازمی گشتند. این امید برای مردم نیز مهم است.

اگر همه ی ما از عواقب بحران کرونا به طرق مختلف و درجات مختلف رنج می بریم و به طور غیر مستقیم در حال حاضر "بیمار" هستیم ، از این رو بسیار مهم است که بخواهیم این زمان را پشت سر بگذاریم امید از دست ندهیم. همانطور که فردی که پایش شکسته است ، روی صندلی چرخدار لذت می برد ، او با مزایای رانندگی آشنا شده است. اما اراده برای یادگیری دوباره راه رفتن نیز امری حیاتی است. تمام امکانات فنی که در این مدت به دست آوردیم و کشف کردیم به صورت کمال قدرتان آن هستیم. از ابزارهای خوشامدگویی هستند که زندگی را در این شرایط دشوار برای ما آسان می کنند. بیشتر این موارد مطمئناً در آینده برای ما مفید خواهد بود.

با این وجود ما می خواهیم دوباره "سالم" شویم و از خدا بخواهیم چنین کاری برای ما انجام کند. ما از همه امکنت جامعه که فناوری ارتباطات مدرن به ما می دهد بسیار سپاسگزاریم. اما: جسمانیت وجود ما را شکل می دهد. با جشن کریسمس ما تجسم خدا را در پسر او عیسی مسیح جشن می گیریم. خدا این جسمانیت را با بدن و خون پسرش به ما می دهد. ما همچنین امیدواریم که خداوند فرصت های جدیدی برای دیدار جسمی را به ما فراهم کند.

سپاسگزاری

در این هفته ها و ماه ها تلاش بسیاری را در کلیساهای مان تجربه کردم. این کار شما ارزشمند است! رهبران کلیسا و سایر داوطلبان برای ایجاد مراسم الهی تلاش کردند. کسپشان ، همکارشان و معلمها به همراه جماعت خود ، پیشنهاد دیجیتالی را در بسیاری از مکان ها حفظ می کنند و با تعهد کامل شخصی ، چالش های مراسم حضوری در شرایط کرونا را می پذیرند. ما امسال چیزهای زیبا و خلاقانه زیادی را تجربه کردیم. از طرف رهبری کلیسا و کالج کلیسا بسیار سپاسگزارم.

یک گروه کاری اختصاصی (AG) برای کنار آمدن بحران کرونا در کلیسای ما بارها و بارها با وضعیت طی چند ماه گذشته برخورد کرده و تعدادی از سوالات فردی را پردازش کرده است. این کارگروه با ایجاد این نامه همراه بودند. از شما متشکرم! کارگروه دیگری به پیامدهای این بحران می پردازد. من همچنین می خواهم از کار شما بسیار تشکر کنم.

سال سختی به پایان رسید و با این حال من هم درک می کنم که تمایل به اهدای سهم کلیسا کم نشده است. از فداکاری شما با پول با زمان یا با تلاش، سپاسگزاری می کنم.

کلام خدا باقی ماند

کودک در آغوش مادر یا پدرش برای بازیابی جهت گیری خود به چند کلمه احتیاج دارد. اگر امسال کریسمس را با نگرانی و عدم اطمینان سپری کنیم و بیسیا دلنتگ شویم، سکوت می تواند دوباره به ما کمک کند تا صدای خدا را گوش دهیم. بسیار نزدیک و پنهان بشنویم که خدا می گوید: " علف می خشکد و گل می پژمرد، اما کلام خدای ما تا ابد باقی می ماند." قول خدا آشکار است: او در هر نیازی نزدیک به ما است. این درست است این برای ما نیز صدق می کند.

برای خودتان و برتی خانواده هایتان و برای جوامع تو

من برای شما ادونت و کریسمسی خوب در یک زمان دشوار آرزو می کنم

برای 1st Advent 2020.

اسقف هانس-یورگ ویگت D.D.